

non autem hic, hoc est in ecclesiasticis questionibus in
quibus huius quem volumus informare sermo uersat.
In illis enim ea parua dicuntur, vbi de rebus pecunia-
riis iudicandum est, ea magna, ubi de salute ac capite
omnium, ea vero vbi nihil iudicandum est nihilque agit
ut agat siue discernat, sed tantummodo ut delectetur
auditor inter utrumque, quorum media & ob hoc modica
hoc est moderata dixerit, modicis enim modis nomen
posuit, nam modica pro paruis abusue non propriè di-
cimus, in istis autem nostris quando quidem omnia
maximeque de loco superiore dicimus, populis had ho-
minum salutem, nec temporariam, sed eternā referre
debemus, vbi etiā cauendus est eternus interitus, oīa
sunt magna que dicimus, vñque adeo ut nec de ipsis pe-
cuniariis rebus vel acquirendis vel amittendis parua
videri debeant, que doctor ecclesiasticus dicit. Siue sit
illa magna siue parua pecunia, Neque enim parua est iū-
sticia, quam profecto & paruo pecunia custodire debe-
mus, dicente domino, Qui in minimo fidelis est, & in
magnō fidelis est, Quod ergo minimum est, minimum
est, sed in minimo fidelem esse magnum est.

QVANDO SVMMISSO GENERE, ET
QVANDO TEMPERATO, QVANDO
que grandis utendum sit. Ca. XXXIII.

Tamen cum doctor iste debeat rerum dictor
esse magnarum, non semper eas debet gradis
dicere, sed summisse cum aliquid docetur, tem-
perate, cum aliquid vituperatur siue laudatur, cū uero
aliquid agendum est, & ad eos loquimur qui hoc age-
re debent, nec tamen volunt, tunc ea que magna sunt
dicenda sunt granditer, & ad flectendos animos con-
gruenter, & aliquando de vna eademque rem magna &
summisse dicitur si docetur, & temperate si predicatur,

t

& grāditer si auersus inde animus ut conuertaſ impel lītur. Quid enim deo ipſo maius est. Nunquid ideo diſcīſ aut qui docet unitatē trinitatis, debet niſi summiſa diſputatione agere. vt res ad dīnoſcendum difficultis quantum datur poſſit intelligi. Nūquid hīc ornamēta & nō documenta queruntur. Nūquid vt aliquid agat eſt flectendus vel auditor. & nō ut diſcat potius iſtru endus. Porro cum laudatur deus ſiue de ipſo, ſiue de operibus ſuīs, quāta facies pulchre ac ſplēdide diſtio niſi ſuboritur ei qui potest quantū potest laudare. quē nemo conuenienter laudat. nemo q̄modocūq; laudat. At ſi non colatur aut cum illo vel etiam pro illo colant idola ſiue dēmonia, ſiue quecumq; creature quantum hoc in malū ſit. atq; ut ab hoc malo auertant homines. debet vtq; granditer dīci.

EXEMPLA IN APOSTOLO. DE PRAEDICTIS
GENERIBVS TRIBVS. Ca. XXXIIV.

Vmmiſſe diſtionis exemplum eſt apud aplm
s Paulum. (vt planius aliquid cōmemorem) ubi
ait ad Galathas. Dicite mihi ſub lege nolentes
eſſe. legem non legiſtis. Scriptum eſt enī quō Abrahā
duos filios habuit. vnum de ācilla. & vnum de libera.
ſed qui de ancilla ſecundum carnem natus eſt. qui aut
de libera per repromiſſionem. quē ſunt per allegoriā
diſcta. hec enī ſunt duo testamēta. & cetera. Item ubi
rationatur. et dicit. Fratres ſecundum hominēm dico.
tamen hominīs conſirmatum eſt testamentum. nemo

etiam facti aufiſperordinat
miliōnes et femi ciuiſ. non
ſentim. ſed tanq; in vno. &
niſi. Hoc autem dico refamer
poſtingentis. & mīgint
iſſimāt euacandas prom
heredē. ſam non ex promiſſ
repromiſſionem donauit deu
terā nobis cognati. vi
beratā nobis et hereditatis. ipſi
volumen interrogans. Quid ergo
Intelligit omnis gran polita
capitulum et. alij polita q
diuersis. & cetera. Perimere
volumen aperte et cœlia. Si mo
eiam dom hoc agit illa
incident. ne id quod di
aut refelanur occurrere.
riter occurrere. ne mou
famus. Ita ut cum
fiones & alij rursus inco
ſtantur aque ſoluantur a
cations extendantur inter
num valeat aque vigea
diſputare. reire non poſſ
vit. quib; contra diſcipu
ne diſcurrit. vbi non eſt
quidem facienda occu
pationis autem apostol
na. leſiorem ne increp
(junior)